

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аксенова Сергія Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
5 вересня 2018 року
№ 254-3(II)/2018

Справа № 3-286/2018(3986/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аксенова Сергія Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Аксенов С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55, частині першій статті 64, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) окремі положення Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), а саме:

– частини третьої статті 309 щодо неможливості оскарження в апеляційному порядку скарг на інші ухвали слідчого судді, окрім ухвал, визначених частинами першою, другою цієї статті, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку під час досудового розслідування, і можливості подання заперечення проти них під час підготовчого провадження в суді;

– частини четвертої статті 399 щодо того, що суддя-доповідач відмовляє у відкритті провадження лише, якщо апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку.

Автор клопотання зазначає, що оспорювані положення Кодексу виключають можливість оскаржити в апеляційному порядку під час досудового розслідування ухвали слідчого судді про здійснення спеціального досудового розслідування, оскільки ці ухвали не належать до визначеного частиною першою статті 309 Кодексу вичерпного переліку ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку. У той же час у вказаному переліку є ухвали слідчого судді про відмову у здійсненні такого розслідування. Це, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, обмежує гарантоване на конституційному рівні право кожної особи оскаржити в апеляційний суд будь-яке судові рішення, у тому числі ухвалу слідчого судді про здійснення спеціального досудового розслідування, та призводить до нерівності учасників судового процесу.

Аксенов С.В. вважає, що внаслідок застосування положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу в

остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 30 травня 2018 року – порушено його конституційні права на судовий захист, рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом, забезпечення апеляційного перегляду справи, а також право на доступ до правосуддя, передбачене Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на норми Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України. Аксенов С.В. долучив до конституційної скарги копії судових рішень у своїй справі, а саме ухвал Печерського районного суду міста Києва від 12 грудня 2017 року, апеляційного суду міста Києва від 20 березня 2018 року, Верховного Суду від 30 травня 2018 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, зокрема, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання, стверджуючи про невідповідність частині другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (неконституційність) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу, наводить власне розуміння деяких зазначених конституційних норм в аспекті надання можливості

кожній особі оскаржити в апеляційний суд будь-яке судове рішення, у тому числі ухвали слідчого судді про здійснення спеціального досудового розслідування, а також цитує юридичні позиції Конституційного Суду України, зокрема викладені у його рішеннях, ухвалених до внесення змін до Конституції України згідно із Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, що не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Аксенов С.В. не аргументував також тверджень про невідповідність пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу, обмежившись порівнянням деяких норм Кодексу щодо оскарження в апеляційному порядку учасниками судового процесу окремих ухвал слідчого судді під час досудового розслідування.

Таким чином, у конституційній скарзі фактично висловлено незгоду із законодавчим регулюванням питань оскарження в апеляційному порядку окремих ухвал слідчого судді під час досудового розслідування, що дає підстави стверджувати про її очевидну необґрунтованість.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Аксенова Сергія Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**